

Ett år med Sommaränge "Eira" Fridlycka

Del 2; 3-6 månader

Text och foto: Hanna Tingsgård

3 månader

4 månader

5 månader

6½ månader

När vi lämnade Eira i förra numret var hon tre månader, en ljuvlig liten valp som bara busade med sin mamma och var otroligt gosig när hon var vaken. I skrivande stund är hon 6½ månader, dubbelt så stor och dubbelt så vild, haha!

Hängande öron

Vid 12 veckors ålder hängde öronen fortfarande på vår lilla prinsessa, alla kullsyskonens hade dock redan rest sig. Jag var egentligen inte orolig då Eira varit sist i kullen med allt annat, som att öppna ögonen, få tänder och som vi senare ska se, bita sönder saker.

Men jag fick lite tips om att ge kollagen och klippa bort päls bakom öronen för att hjälpa utvecklingen på traven. Jag började bara med att borsta den tjocka ullen bakom öronen ordentligt, borstade den bakåt liksom, och se där, redan nästa dag hade öronen rest sig! Så skönt.

Idun och Eira har olika behov

Vid den här tiden hade alla dräktighetshormoner gått ur Iduns kropp, och hon hade vild och fri klivit in i vad vi kallar hennes "unghundsfas". Denna varar i knappt 1½ månad efter varje avslutad 4-månaders löpcykel (dvs. löp inklusive skendräktighet/valpar). Då har vi plötsligt en ouppfostrad, väldigt energisk och glad hund hemma, långt från den mogna mamma hon nyss var. Nåja, det ouppfostrade handlar mest om promenaderna, hon får väldigt bråttom på dem helt enkelt.

Detta passade inte så bra ihop med en liten valps behov av lugna och korta promenader. Lösningen blev att Eira fick åka cykelkorg. Sedan började ungdomarna ta med Idun ut på löprundor på kvällarna vilket gjorde gott för hennes energi.

Vi började även att varje dag ta bilen till skogen och stranden, för att korta av promenaderna för Eiras skull. Detta var kanske inte så miljövänligt, men har gjort Eira väldigt trygg i bilen. Hon lägger sig ner och sover så fort hon kommer in i sin bur.

Lekdejter på stranden

Vi har haft två lekdejter på stranden med fina Sune (Sorschies Buz Zune), förra årets valp här i tidningen. Sune och hans matte och husse bor bara 20 minuter bort och det är så roligt att kunna träffas då och då. Eira och Sune har verkligen kul ihop.

Idun, som fortfarande var i "unghundsfasen" vid den första träffen tyckte även hon att det var härligt med bus och lek. Vid den andra tyckte hon att ungdomarna borde skärpa sig.

I mars kom Eiras kullbror Koda (Sommaränge Eldgrim Fridlycka) hela vägen från Västernorrland för en lek dejt. Trots storm och iskall nordan på stranden så var det underbart att få träffa honom och hans fina husse och matte Johanna och Patrik igen.

Eira tyckte också det var superhärligt, syskonen hade så roligt. Men Idun var tydlig med att har man flyttat så har man. Hon höll Koda ganska kort – en vild unge räcker helt klart för henne!

Eira tränar

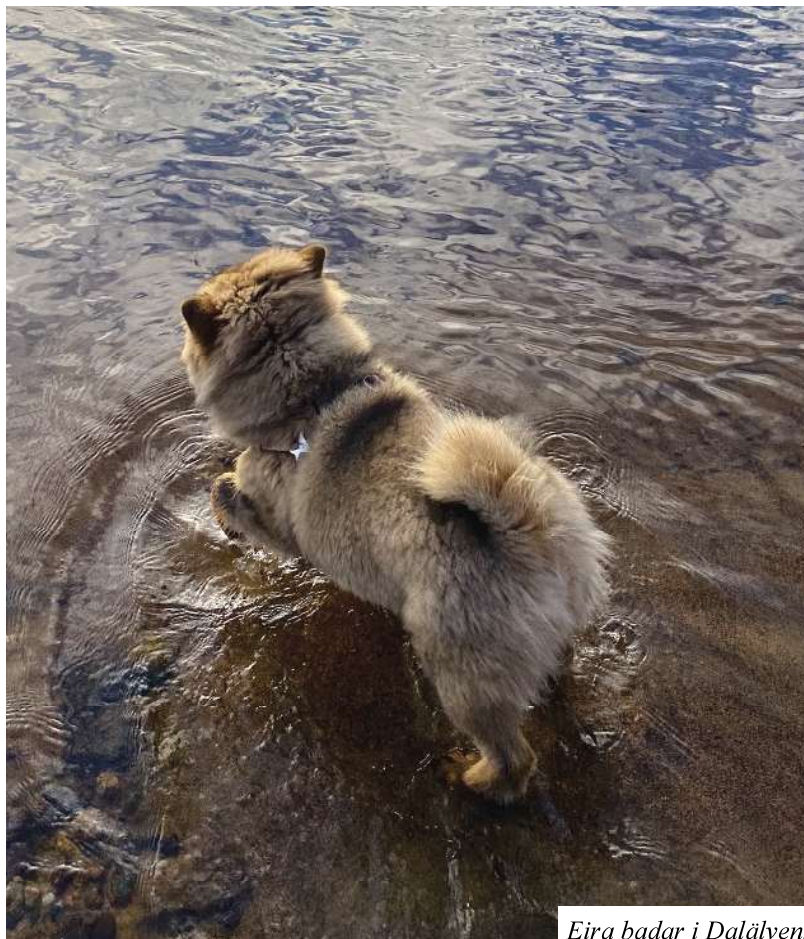
Eira har också fått följa med till keramikverkstaden när matte arbetade där. Då har Idun tagit sitt fulla ansvar och visat hur man sköter sig på ett sånt ställe, dvs. ligger lugn och tyst under bordet och gnager på ett ben, alternativt sover. Eira har varit läraaktig så det har gått toppenbra.

Balansträning på stenen med brorsan Koda.

Bus med Sune på isen.

Eira badar i Dalälven.

Vi har också socialiserat och gått på arabiskt fika hos en vän till matte. Där fanns hur mycket godsaker som helst uppställda på små bord precis i noshöjd, men även detta hanterade Eira med ståndaktighet och styrka.

Riskfyllt bad

På alla hjärtans dag tog Eira sitt första dopp i Dalälven till mattes stora förskräckelse. Först följde hon bara efter Idun, gick i lite lugnt och plaskade i vattnet. Matte var väldigt nöjd: så ska det gå till. Sedan lekte tjejerna på stranden, det blev vilt och Eira ville svalka sig gissar jag, för plötsligt bara flög hon ut i vattnet! Långt ut, där botten försvinner och strömmarna börjar. Nästan hela hunden hamnade under vatten.

Matte var en millisekund från att kasta sig i, men den tuffa lilla tjejen simmade snabbt in till land. Tack goda gudinna! Vi fick skynda oss till bilen, för trots all valpull var Eira helt genomdränkt. Hon lärde sig förhoppningsvis lite om vatten och älskar fortfarande att bada, så allt gick bra ändå.

Eira provar på

I slutet av februari fanns det äntligen tillräckligt med snö för att kunna göra den första skidturen med Eira. Idun drog pulka och detta var viktigt arbete, det förstod Eira. Hon travade lugnt och fint bredvid, en underbar utflykt. Inför nästa vinter funderar jag på hur man ska kunna spanna två hundar framför pulkan, får se till att lära mig det.

Vi har även en skrinna som Idun spänns framför. Hon hjälper till med trädgårdsarbetet och drar iväg ris, och på sommaren drar hon våra grejer till stranden. Det vore ju fint att kunna ha två hundar framför skrinna också..., ja, absolut värt att undersöka.

Under denna period har vi också åkt till vänner i Stockholm flera gånger och provat på att sova borta och att vara i storstan. Den går att uthärda enligt tjejerna, men skogen och stranden hemma är bäst.

Mor och dotter deltar i tempelverksamhet

Idun och Eira följde även med mig på en helg i Uppsala Gudinnetempel. Templet har utomhusverksamhet i Hågadal (ett heligt område med fornlämningar sedan bronsåldern) och jag utbildar mig till naturprästinna där. Vi gick en elementvandring (eld, jord, luft, vatten) i Glödens tid och satt sedan länge runt elden. Hundarna fann sig väl tillrätta och jag är så glad över att kunna ha dem med överallt.

Eira är namngiven efter en av gudinnorna som hör till Glödens tid, nämligen Eir som är den nordiska mytologins gudinna för läkedom och helande. När vi alla stod samlade runt den stora platta Låkedomsstenen, hoppade Eira upp på den, gick laget runt och gav oss alla varsin nospuss! Det kändes magiskt, som att bli välsignad av Eir.

Eira tillsammans med mamma Idun.

Sorgesam påsk

Under påsken avled Eiras kullbror Truls (Sommaränge Ellis Fridlycka). Detta var mycket smärtsamt, och det blev ännu en gång tydligt att uppfödning verkligen handlar om liv och död. Vi bär för alltid Ellis med oss och sörjer att hans liv blev så kort.

Charmiga virvelvinden Eira

Vid nära fem månaders ålder flög virvelvinden in i Eira. Då hade mamma Idun börjat lugna ner sig och bli sitt normala jag igen. Nu räckte det inte att busa med bara henne längre, nej, Eira vill ha mycket roligare än så!

Överallt lyckas Eira hitta pennor, tofflor och odefinierade plastbitar att tugga på, fast vi tycker att vi städat undan allt sånt. Hemmet fylls med finfördelade kartonger och mjölkförpackningar. Sådana får hon med lite godis inuti, i utbyte mot alla sina "fynd". De bästa "fynden" hittills är en älskad Dalahäst (jag samlar på sådana), AlvaMarias dyrbara Caiasmink, mitt kontokort, mobilskal och x antal läsglasögon.

Vi har blivit lite tagna på sängen av denna kreativitet. Idun bet aldrig sönder något och allt sker bakom ryggen, hjälp! Dock har framsteg gjorts i skrivande stund. Vi hissar leksaker och ben allt vad vi kan, dissas "fynd" om vi ser när det sker och lite börjar gå in om vad man får bita på och inte.

Vi har också börjat på vardagslydnadskurs. Det är spännande och lärorikt, och känns som väldigt bra tajming.

Annars är Eira en otroligt social och charmig tjej, hon hoppar upp i sängen och väcker mig med intensiva slätare i ansiktet varje morgon. Det är underbart!

Hon älskar också att gosa ner sig i täcket. Detta sker med huvudet först och rumpan upp för att sedan trilla omkull på sidan. Oemotståndligt som ni säkert förstår, och det hela resulterar i mycket magkliande från matte, perfekt!

Hon försöker också charma sig fri från att behöva sätta på sig sele. Då springer man till soffan, "gömmar" sig där, gör sig urgullig med inga öron alls och viftande svans. Matte smälter förstås men selen kommer på ändå. Kan tilläggas att det är en step-in sele, minsta möjliga obehag att sätta på sig, men ja, eurasier ni vet ...!

Sommar på stranden

Till stranden går vi året om, men nu från och med maj har den bästa tiden börjat där. Jag är väldigt tacksam för att bo så nära stranden och ha möjlighet att kunna tillbringa så mycket tid där. Både jag och hundarna älskar det. Det blir mycket springande och badande, stranden är till skillnad mot Dalälven långgrund som tur är. Även jag badar året om, yogar och mediterar efter det.

Jag passar på att flagga lite för meditation med hund - de älskar det! Lugnet sprider sig till hundarna, eller kanske är det de som förstärker det? Hur som helst är de alltid lösa och väljer själva att ligga lugnt nära mig och meditera de med. Det skänker ren lycka och hör till mina bästa stunder i livet.

Nu har vi sommaren framför oss, då kommer Eira bland annat få åka både båt och kanot för första gången. Det får ni läsa om i nästa nummer!

Vi önskar alla en underbar sommar till dess!

Hanna